

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. évi november hó 22. napján tartott fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

végzést:

A fegyveresen elkövetett rablás büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. évi április hó 5. napján kihirdetett 8.B.71/2011/17. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A fellebbezési eljárás során felmerült 75 875 (hetvenötezer-nyolcszázhetvenöt) forint, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést enyhítés végett.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a Fellebbviteli Főügyészség a személyi rész kiegészítését követően annak helybenhagyását indítványozta.

Avádlott és a védője a másodfokú tárgyaláson a fellebbezésüket elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányulóan tartották fenn.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

A Be. 361. §-ában írt nyilvános ülés keretében az ítéltábla ezen törvényhely (2) bekezdés b/ pontja alapján a vádlottat a büntetés kiszabási körülmények további tisztázása érdekében meghallgatta, s mivel arra merült fel adat, hogy a vádlott pszichiátriai gondozásban részesült, valamint több testi betegségben is szenved, bizonyítás felvételét - igazságügyi orvosszakértői vélemény - beszerzését rendelte el, melyre tekintettel a Be. 363. § (2) bekezdés b/ pontja szerint tárgyalásra tért át.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma s a felvett bizonyítás alapján - kiegészíti a következők szerint:

- Avádlott rokkantnyugdíjas, havi nyugellátása 28 000 forint, felesége aki ápolási segélyben részesül, egy kiskorú gyermekük aki 12 éves, rendszeres ellátást igényel, a vagyonát képező családi ház értéke körülbelül 2 millió forint.

- Avádlott elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban nem szenved, és a terhére rótt cselekmény idején sem szenvedett.

Kezdődő szellemi leépülése van.

Személyisége megfelelő tartással nem rendelkező, felelősségváró, erkölcsi, jellembeli gyengeségek, erőszakra, indulatosságra való hajlam jellemzik.

A beszámíthatóságot korlátozó vagy kizáró tényezőként értékelhető személyiségzavara nincs.

Kezdődő szellemi leépülése a jelen cselekmény vonatkozásában a beszámíthatóságot korlátozó vagy kizáró tényezőként nem értékelhető.

Nevezett a terhére rótt cselekmény idején a cselekménye következményeinek felismerésére és a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsítására képes volt, és a jelenlegi vizsgálat idején is képes.

Korábban pszichiátriai osztályon kezelték, valamint pszichiátriai gondozásban részesült szorongásos és depressziós zavar kórjelzéssel.

A vádlott jelenleg több testi betegségben is szenved, azonban ezen megbetegedések BV körülmények között kezelhetők, egyensúlyban tarthatók.

Nevezetnél testi betegségként megállapíthatóan kétoldali súlyos fokú idegi típusú halláscsökkenés, nyaki VI-VII porckorong sérve, nyaki IV-V porckorong előboltosulása, sokizületi elfajulás, köszvény, kétoldali csípőizületi bántalom, gerinccsigolyák elfajulásos megbetegedése, gerincferdülés, a gerinc fejlődési rendellenessége, elsődleges magasvérnyomás betegség szövődött szemfenéki érelváltozásokkal, térdizületi elfajulás, gerinc melletti izmok időszakos görcse, fejfájás tünetcsoport, gyomorsav visszacsorgásból származó idült nyelőcsőhurut áll fenn.

- A gáz és riasztófegyver lövés leadásához szükséges alkatrészei hiánytalanok és megfelelően működtethetők, a töltényhüvely pedig golyós vadászlőszer lőszerhüvelye (igazságügyi fegyverszakértői vélemény).

Az így kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét ezen kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Az elsőfokú bíróság rendkívül részletes, mindenre kiterjedő meggyőző indokát adta annak, hogy avádlott többször megváltoztatott védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását miért sértett¹ és sértett² - egyéb bizonyítékokkal is megerősített - vallomására alapította.

Az elsőfokú bíróság indokaival az Ítéltábla mindenben egyetért, s azokat csupán annyiban egészíti ki, hogy avádlott azon védekezését, mely szerint „sértett² és fia azért tettek rá részben hamis terhelő vallomást, mert korábban megvásárolt egy gázriasztó pisztolyt a sértettől, aki azt kérte vissza, azonban ő nem volt hajlandó visszaadni.” (ítélet 9. oldal 3. bekezdés), önmaga cáfolta meg legelső nyomozati vallomásában tett nyilatkozatával, ugyanis azt adta elő, „ismerem látásból, valami ..-nak hívják, én még soha sem beszéltem vele” (nyomozati iratok 255. oldal).

Avádott és a védője által bejelentett felmentést célzó fellebbezéseikben új tény, illetve új bizonyítékot nem jelöltek meg, azok kizárólag az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis az elsőfokú bíróság által mérlegelt bizonyítékoknak a másodfokú bíróság részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt. (Be. 351. § (1) bekezdés.)

Okszerűen vont következtetés az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és törvényes az általa megvalósított bűncselekmény jogi minősítése is.

Az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, s azokat az ítéletábra csupán a vádlott betegségei enyhítőkénti értékelésével egészíti ki.

Az elsőfokú bíróság a büntetést 5-15 évig terjedő szabadságvesztés keretei között szabhatta ki. Figyelemmel a Btk. 83. § (2) bekezdésére, a 10 év középértéktől való eltérésnek az elsőfokú bíróság indokát is adta, mely körben az ítéletábra a vádlott betegségeit is feltünteti, ez azonban a további enyhítésre nem szolgáltat kellő alapot, mivel az elsőfokú bíróság által kiszabott fő - és mellékbüntetés összhatásában szükséges a Btk. 37. §-ában írt célok eléréséhez, s az igazodik avádott személyi társadalomra veszélyességéhez, az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösségének a fokához és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményekhez is.

Az ítéletábra a vádlott betegségeinek, melyek büntetés-végrehajtási körülmények között kezelhetők, nem tulajdonított olyan jelentőséget - egyéb Btk. 45. § (2) bekezdésében megjelölt ok hiányában - mely a törvényben előírtól eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározását indokolná.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is törvényesek.

Az eddigiekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idejének a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítása a Btk. 99. §-án, míg a fellebbezési eljárás során felmerült bűnügyi költségéről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2011. évi november hó 22. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja.

Záradék:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 8.B.71/2011/17. számú ítélete az ítéletábla végzésével a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtandó.

Debrecen, 2011. évi november hó 22. napján

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.